

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Salaks AS
Lavangnesveien 793
9350 SJØVEGAN

Deres ref

Vår ref

Dato

19/2471-14

8. november 2019

Salaks AS - Svar på klage på vedtak om tilsagn om utviklingstillatelser til konseptet FjordMAX

Innledning

Vi viser til klage datert 24. januar 2019 på Fiskeridirektoratets vedtak 20. desember 2018 om delvis avslag på søknad om utviklingstillatelser.

Salaks AS (heretter omtalt som Salaks eller klager) søkte 13. juli 2017 om ni utviklingstillatelser til konseptet FjordMAX. Helt kort er FjordMAX beskrevet som nytt flyterkonsept med tilhørende infrastruktur og tre produksjonsenheter som består av not, rømmingsnett, integrert oppsamlingsenhet for slam og luseskjørt med tilhørende utstyr for å sikre vannkvalitet. Hver produksjonsenhet har kapasitet til tre tillatelser.

Fiskeridirektoratet vurderte først at konseptet ikke innebar betydelig innovasjon og dermed ikke oppfylte vilkårene for å få tilsagn om utviklingstillatelser. Søknaden ble derfor avslått i vedtak 12. oktober 2018. Salaks påklaget vedtaket 2. november 2018, og Fiskeridirektoratet kom etter en ny vurdering til at kravet om betydelig innovasjon likevel var oppfylt. Fiskeridirektoratet vurderte videre at et tilsagn om fire og en halv tillatelse, som tilsvarer 3 510 tonn biomasse, er tilstrekkelig for å utvikle teknologien og gir konseptet tilstrekkelig risikoavlastning.

Salaks har påklaget Fiskeridirektoratet sitt omgjøringsvedtak når det gjelder omfanget av biomasse som det er gitt tilsagn om. Fiskeridirektoratet opprettholdt omgjøringsvedtaket og sendte 12. april 2019 saken til Nærings- og fiskeridepartementet for klagebehandling.

Postadresse
Postboks 8090 Dep
0032 Oslo
postmottak@nfd.dep.no

Kontoradresse
Kongens gate 8
www.nfd.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org.nr.
912 660 680

Avdeling
Fiskeri- og
havbruksavdelingen

Saksbehandler
Silje Wangen
Myklebust
22 24 63 64

Departementet avholdt møte med klager 26. september 2019 og klager har etter dette sendt inn ytterligere opplysninger i saken datert 3. oktober 2019.

Salaks er part i saken og klagen ble fremsatt innenfor en utsatt klagefrist som ble satt til 24. januar 2019. Nærings- og fiskeridepartementet kan som klageinstans prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter jfr. forvaltningsloven § 34.

Departementet har på bakgrunn av klagen og øvrige innsendte dokumenter i saken, kommet til at klagen tas delvis til følge, og at Salaks AS kan gis tilsagn om tildeling av 4 680 tonn MTB, tilsvarende 6 tillatelser. Vedtaket forutsetter at videre behandling av saken støtter opp om en slik tildeling. Den nærmere begrunnelse for vedtaket følger nedenfor. Saken sendes tilbake til Fiskeridirektoratet for videre behandling, herunder fastsettelse av målkriterier.

Rettslig grunnlag

Det rettslige grunnlaget for tildeling av tillatelser til utviklingsformål fremgår av laksetildelingsforskriften 22. desember 2004 nr. 1798. Ifølge formålsbestemmelsen i forskriftens § 22 skal akvakultur av matfisk til utvikling bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

Videre følger det særskilte vilkår for tildeling av tillatelse til utvikling i forskriftens § 23b. Det fremgår av første og annet ledd at:

"Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere."

Forskriften § 28b gir bestemmelser om avgrensning av biomasse for tillatelser til særlige formål. Utgangspunktet etter første ledd er at maksimal tillatt biomasse per tillatelse fastsettes etter en konkret vurdering hvor det blant annet skal tas hensyn til søkers behov, og at tillatt biomasse per tillatelse ikke skal overstige 780 tonn. Det følger av samme paragrafs sjette ledd at det ved avgrensning av tillatelse til utvikling, "blant annet [skal] tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet".

I henhold til § 28b syvende ledd kan det, i motsetning til hva som gjelder ved tildeling av for eksempel forskningstillatelser, også tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelse av antall tillatelser til utvikling.

Departementet har også fastsatt retningslinjer til forskriften, som gir nærmere beskrivelser av formålet med utviklingstillatelser og hva som skal vektlegges ved behandlingen av søknadene. Her fremgår det blant annet at det ikke skal tildeles flere tillatelser enn det som er *driftsmessig nødvendig* for å gjennomføre utviklingsprosjektet.

Fiskeridirektoratets vurdering av saken

Fiskeridirektoratet avsto først søknaden i vedtak 12. oktober 2018. Begrunnelsen for avslaget var at konseptet ikke oppfylte kravet om «betydelig innovasjon», jf. laksetildelingsforskriften § 23b. Direktoratet la til grunn at prosjektet kun i begrenset grad kunne bidra til å løse utfordringene knyttet til miljø og areal som akvakulturnæringen står overfor.

Salaks påklaget vedtaket i brev av 2. november 2018. I forbindelse med klagen ble det blant annet sendt inn ny informasjon som dokumenterte valg av strømhastighet og gjorde en kvantitativ sammenligning av FjordMAX' rømmingssikkerhet sett opp mot konvensjonell teknologi.

Omgjøringsvedtaket

I behandlingen av klagen kom Fiskeridirektoratet fram til at Salaks gjennom klagen hadde vist at prosjektet er aktuelt for flere lokaliteter enn det direktoratet la til grunn i avslagsvedtaket. Videre hadde klager demonstrert at konseptet kan innebære et bidrag til å løse næringens utfordringer med rømming og utslipp. På denne bakgrunn kom Fiskeridirektoratet fram til at vilkåret om «betydelig innovasjon» var oppfylt. Fiskeridirektoratet la etter dette til grunn at det omsøkte konseptet ut fra foreliggende opplysninger falt innenfor ordningen med utviklingstillatelser.

Selv om det ikke var fattet vedtak for noen del av søknaden fant Fiskeridirektoratet likevel grunn til å vurdere behovet for det omsøkte antallet tillatelser. Fiskeridirektoratet foretok en vurdering etter laksetildelingsforskriften § 28b og omgjorde avslaget på ni tillatelser til avslag på 4,5 tillatelser (3 510 tonn MTB). I vurderingen ble det vektlagt at Salaks skal kunne teste ut anlegget med en konsentrert produksjon og at en av produksjonsenhetene skal kunne testes med den biomassen den er dimensjonert for. Fiskeridirektoratet kom til at uttesting av teknologien talte for tildeling av minimum tre tillatelser. Videre vurderte Fiskeridirektoratet at også investeringskostnadene isolert sett talte for tildeling av tre tillatelser. Etter en samlet vurdering av økonomien i prosjektet kom Fiskeridirektoratet fram til at det var nødvendig med tildeling av en noe større biomasse for å gi tilstrekkelig risikoavlastning. Det ble således besluttet å tildele fire og en halv tillatelse til prosjektet.

Klageinnstillingen

I klageinnstillingen vises det til vurderingen som er gjort i omgjøringsvedtaket hvor det ble lagt til grunn at en biomasse på 3 510 tonn muliggjør testing av en av produksjonsenhetene

med den biomassen den er dimensjonert for. Videre la Fiskeridirektoratet til grunn at det kan være en fordel å teste ut anlegget med en mer konsentrert biomasse enn det som er vanlig i konvensjonelle anlegg, men at dette hensynet ikke kunne tillegges avgjørende vekt i vurderingen av hvor mye biomasse som skulle tildeles. Bakgrunnen for dette var delvis at det vil være mulig å måle hvor stor prosentandel av slam som samles opp fra den til enhver tid pågående produksjonen.

Fiskeridirektoratet er videre enig med klager i at enhetenes innhold av biomasse kan ha betydning for strømbildet som oppstår i anlegget. Det vurderes likevel at en biomasse på 3 510 tonn er tilstrekkelig til å verifisere funksjonaliteten av de tekniske systemene.

Når det gjelder spørsmålet om risikoavlastning viser Fiskeridirektoratet til at de har gjort en selvstendig vurdering av økonomien i prosjektet. Fiskeridirektoratet skriver at det er Fishpools forwardpriser for 2019 som er lagt til grunn som salgpris og når det gjelder verdien av tillatelsene er det gjennomsnittsprisen for landet ved forrige auksjonsrunde som er lagt til grunn. For øvrig viser Fiskeridirektoratet til at klager har fremlagt ny rapport med nytt budsjett og risikovurdering. Der er det blant annet oppgitt en høyere produksjonskostnad, herunder en pris på smolt som ifølge Fiskeridirektoratet er svært høy. Fiskeridirektoratet fant ikke å endre på den vurderingen som ble gjort i omgjøringsvedtaket og opprettholder dermed vurderingen av at det er tildelt tilstrekkelig biomasse til prosjektet.

Klagen

I klagen datert 24. januar 2019 påklages Fiskeridirektoratets omgjøringsvedtak hva gjelder omfanget av tildelt biomasse. Klager anfører at det er nødvendig med ytterligere biomasse både for å utvikle teknologien og på bakgrunn av de betydelige investeringene. Salaks har også sendt inn merknader til klageinnstillingen 1. august 2019, i tillegg til presentasjon og notat innsendt til departementet 3. oktober 2019.

Når det gjelder behovet for ytterligere biomasse for å utvikle *teknologien* anføres det at selskapet ikke får dekket prosjektets behov med en uttesting med halv biomasse i forhold til det anlegget er designet for. Det er nødvendig å teste ut FjordMAX med maksimal belastning for å dokumentere at teknologien fungerer som tiltenkt, og at den gir en mer arealeffektiv produksjon som kan legge til rette for økt produksjon på så vel eksisterende som nye arealer. Dersom FjordMAX skal legge til rette for mer arealeffektiv produksjon må den også testes med en biomasse som er høyere enn alminnelige lokaliteter der FjordMAX har potensiale til å benyttes. Ifølge Salaks er det i dag kun 16 lokaliteter i Norge som har en MTB som er 7 020 tonn eller høyere. Tester gjort i samarbeid med Akvaplan-niva og NIVA viser at det fra et smittespredningsperspektiv er hensiktsmessig å ha færre lokaliteter med større produksjon. Dersom teknologien fungerer kan konseptet benyttes på over 700 av dagens lokaliteter.

Ifølge Salaks må FjordMAX testes med maksimal biomasse for å dokumentere og synliggjøre at alle nødvendige støttesystemer fungerer med denne biomassen, slik som slamoppsamlingsanlegg, oksygeneringsanlegg og system for tilførsel av friskt vann. Prosjektet trenger å få avklart hvilke skyggeeffekter det er mellom produksjonsenhetene ved maksimal produksjon. På grunn av alle variablene som påvirker strømbildet og skyggeeffekten, er ikke effekten ved lavere produksjon skalérbar for den biomassen FjordMAX er designet for. En lavere biomasse vil heller ikke sannsynliggjøre at systemene på FjordMAX fungerer for annet enn den biomassen som uttestes. Ifølge klager er det bare gjennom tre identiske utsett med lik utføring at man har mulighet til å se hvordan strømbildet påvirker oppsamlingsgraden i den enkelte enhet.

Det anføres at det er behov for å foreta fullskala uttesting av hele konseptet, det vil si med tre tillatelser i hver merd og til sammen ni tillatelser. Dersom konseptet kun skal testes ut i en enhet, vil man i begrenset grad bidra med ny kunnskap og teknologi. Beregninger av strømbilde, vannutskiftning, partikkeltransport og slamoppsamling ved full drift vil da måtte basere seg på en rekke antagelser. Dette er nærmere beskrevet i de innsendte dokumenter herunder uttalelser fra Akvaplan-niva og Sintef.

Estimert pris for utvikling og bygging av FjordMAX var i en tidligere fase og i søknaden et sted mellom 698 og 782 millioner NOK. I ettersendt informasjon er kostnadene oppdatert på bakgrunn av innhentet tilbud fra norsk verft og budsjettanalyse foretatt av ekstern aktør. Kostnadene estimeres etter dette til 950 millioner NOK. Økningen skyldes økte konstruksjonskostnader, økte utstyrskostnader samt inkludering av prosjektkostnader hos Salaks, og økt kostnader til marine operasjoner. Kostnadsestimatet inkluderer ikke finansielle kostnader eller kostnader til behandling av slam da dette ikke er vurdert som en del av ordningen med utviklingstillatelser. Det er heller ikke lagt til risikotillegg i de oppgitte estimatene for engineering, bygging eller systemer og utstyr. For Salaks sin del må det imidlertid budsjetteres med et risikotillegg. Dette innebærer at den totale rammen for prosjektgjennomføring er på ca. 1,1 milliarder kroner.

Det vises også til at Salaks er et lite selskap og at FjordMAX representerer en stor investering for et selskap av denne størrelse. Investeringen tilsvarer omtrent det dobbelte av årlig omsetning. Det vises ellers til vedtak i flere andre saker og det anføres at Salaks har fått lavere uttellingen når man ser på investeringskostnader opp mot tildelt biomasse og at dette innebærer en forskjellsbehandling i forhold til andre.

Departementets vurdering

Fiskeridirektoratet har i tidligere vedtak vurdert at Salaks' prosjekt FjordMAX oppfyller kriteriet om betydelig innovasjon etter laksetildelingsforskriften. Departementet er enig i denne vurderingen. Spørsmålet departementet skal ta stilling til er således hvor mye biomasse som kan tildeles prosjektet.

Det omsøkte prosjektet er beskrevet som et semi-lukket anlegg, med flyter som er en stiv

stålkonstruksjon og med fleksibel notpose. FjordMAX er en fast forankret oppdrettsplattform med bærende stålkonstruksjon og rom for tre produksjonsenheter. Hver produksjonsenhet skal bestå av en not, luseskjørt og rømmingsnett, med en integrert oppsamlingsenhet for slam. Vannpumpe- og oksygeneringssystemer skal ifølge søknaden sørge for optimalisering av produksjonen.

Departementet forstår det slik at kjernen i konseptet, som innebærer oppsamling av slam, bruk av luseskjørt og systemer for oksygenering og innpumping av friskt overflatevann, muliggjør en mer arealeffektiv produksjon enn dagens typiske sjøanlegg. Konseptet kan åpne for økt produksjon på eksisterende lokaliteter samt ny produksjon i områder som i dag ikke kan bære belastningen av fiskeoppdrett.

Er FjordMAX et semi-lukket anlegg?

Klager omtaler anlegget som et semi-lukket anlegg. Departementet er ikke umiddelbart enig i at det omsøkte anlegget faller inn under denne kategorien. På Sintef sine hjemmesider omtales lukkede og delvis lukkede oppdrettssystemer som systemer som muliggjør kontroll av inntaks- og uttaksvann. Videre kan vi i Sintef rapport nr. 2018:00191: SJØFLO – Sjøegenskaper og forankring til flytende lukkede oppdrettsanlegg lese følgende:

"Begrepe luktet merd og semi-lukket merd brukes ofte for å karakterisere lukkede merder, men begrepet har forskjellig betydning i ulike fagmiljøer. Én definisjon som brukes i sammenheng med biologi (fiskehelse og vannkjemi) er at semi-lukket merd ikke har rensing av innløpsvann, mens lukket merd har rensing av innløpsvann."

Departementet forstår lukkede anlegg som anlegg med fysisk tette barrierer mellom vannvolumet i merden og vannvolumet utenfor merden, med kontroll på både inntaksvann og uttaksvann. Semi-lukkede anlegg vil typisk ha tette vegger, men altså ikke rensing av inntaksvann. Et anlegg som FjordMAX med åpne vegger, dog de øverste 10 meterne dekket av et luseskjørt, vil etter departementets vurdering ikke kunne anses som et semi-lukket anlegg. Departementet vil derfor heller omtale konseptet som Fiskeridirektoratet gjorde i sitt vedtak 12. oktober 2018 som et åpent anlegg med luseskjørt og tett duk i bunn.

En produksjonsenhet eller tre like merder?

Klager omtaler FjordMAX som en produksjonsenhet og hevder at den må testes med full biomasse i alle tre merdene. Departementet er enig i at konseptet består av én konstruksjon. Samtidig er det klart at konstruksjonen består av tre like merder/produksjonsvolumer med likt oppsett hva gjelder ytre rømmingsnot, luseskjørt, oppsamlingsenheter for dødfisk og slam m.m. Departementet anser derfor anlegget å bestå av tre like produksjonsenheter samlet på en plattform.

Som utgangspunkt er det etter departementets syn tilstrekkelig å tildele biomasse til å få testet ut én produksjonsenhet i fullskala for å få utviklet teknologien. Dette har blitt lagt til

grunn i flere av departementets vedtak om utviklingstillatelser blant annet Cermaq Norway AS "iFarm" 20. november 2018, Marine Harvest Norway AS "Egget" 1. mars 2018 og Marine Harvest Norway AS "Marine Donut" 16. juli 2018. Raskere testing gjennom simultantesting av flere like enheter er for eksempel ikke vurdert å være et tilstrekkelig tungtveiende argument for behov for flere enheter.

For øvrig viser vi til de samme tilfellene som direktoratet hva gjelder klagers påstand om at *"alle aktører har fått den biomassen som har vært nødvendig for å teste teknologien i fullskala, men at antall produksjonseenheter har vært nedskalert i enkelte prosjekter"*. Fiskeridirektoratet skriver følgende:

"Fiskeridirektoratet vurderer etter dette at verken "fullskala prøveproduksjon" eller utprøving av konseptet i "kommersiell skala" innebærer at det må tildeles så stor biomasse at konstruksjonen kan testes med maksimal kapasitet. Denne forståelsen er lagt til grunn i flere saker. Atlantis Subsea Farming AS fikk tilsagn om én utviklingstillatelse 22. februar 2018. Atlantis skal i henhold til tilsagnet utvikle et anlegg med fire produksjonseenheter som til sammen har en kapasitet på ca. 3 120 tonn (4 tillatelser). Mariculture AS fikk tilsagn om åtte utviklingstillatelser 22. februar 2019. Mariculture skal i henhold til tilsagnet utvikle et anlegg som til sammen har en kapasitet på ca. 12 480 tonn (16 tillatelser)."

Departementet deler altså ikke klagers syn hva gjelder dette punktet.

Mulighet til å få testet støttefunksjoner og skyggeeffekter

Klager skriver at FjordMAX må testes med maksimal biomasse for å dokumentere og synliggjøre at alle nødvendige støttesystemer fungerer med denne biomassen, slik som slamoppsamlingsanlegg, oksygeneringsanlegg og system for tilførsel av friskt vann. Departementet vil påpeke at alle disse tre momentene vil være sterkt lokalitetsavhengige. Andel oppsamling av slam samt behov for oksygenering og tilførsel av friskt vann gjennom pumpesystemet vil kunne variere betydelig fra en strømsvak lokalitet til en strømssterk lokalitet.

På en gitt lokalitet vil det være fullt mulig for klager å dokumentere oppnådd andel av oppsamlet slam fra én merd i full produksjon både det som samles opp under merden med fisk og den andelen som samles opp i de to andre merdene uten fisk. Den samme prosentvise oppsamlingsgraden vil være gjeldende for full produksjon i tre merder under tilsvarende strømforhold.

Departementet ser at skyggeeffekter fra en merd til en annen merd direkte nedstrøms av den kan påvirke produksjonen gjennom endret strøm- og oksygenforhold. Vi er likevel av den oppfatning at det er mulig å måle/dokumentere skyggeeffekten fra en merd i full produksjon uten at det nødvendigvis står fisk i merden direkte nedstrøms fra denne. Det kan for eksempel måles strøm og oksygeninnhold i to tomme merder kontinuerlig for å se

skyggeeffekten fra en merd med fullskalaproduksjon. En betydelig nedgang i oksygenivå nedstrøms vil indikere behov for oksygenering og tilførsel av friskt vann for å kunne gi tilfredsstillende forhold i nedstrøms merder ved full produksjon i alle tre merdene. Det vil uansett på anlegget dimensjoneres med en overkapasitet på oksygen for å sikre at fisken under alle forhold (lite strøm, stor fisk og høy vanntemperatur) har akseptable miljøforhold og god fiskevelferd.

Med inntil fire og en halv utviklingstillatelser vil klager få fleksibilitet til å teste ulike produksjoner som for eksempel; 1) Fullskalaproduksjon i én merd (3 tillatelser), produksjon likt fordelt på tre merdene (4,5 tillatelser) eller 3) en merd i fullskalaproduksjon + en merd i halv produksjon (4,5 tillatelser).

Departementet vurderer at det ikke er nødvendig å tildele ytterligere biomasse til konseptet FjordMAX for å få utviklet teknologien.

Vurdering av økonomisk risikoavlastning

Det følger av laksetildelingsforskriften § 28 b at det ved tildeling av biomasse til prosjekter skal tas hensyn til hva som er nødvendig for å gjennomføre prosjektet. Videre følger det av retningslinjene pkt. 5.2 at: *"I motsetning til hva som gjelder ved tildeling av forskningstillatelser kan det tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelsen av antall tillatelser. Dette innebærer likevel ikke at det skal tildeles flere tillatelser enn det som er driftsmessig nødvendig for å gjennomføre utviklingsprosjektet. Departementet vil i den forbindelse presisere at ordningen med utviklingstillatelser skal bidra til å redusere risiko, men ikke nødvendigvis eliminere den for søker."*

Departementet er av den oppfatning at det er gitt tilsagn om tilstrekkelig biomasse for å få testet teknologien. Spørsmålet er derfor om det er forhold knyttet til økonomien, herunder størrelsen på investeringene og risikoen i prosjektet, som tilsier at det bør tildeles mer enn 3 510 tonn biomasse. Fiskeridirektoratet har i sin vurdering kommet til at en tildeling av 3 510 tonn biomasse også gir tilstrekkelig økonomisk risikoavlastning.

I søknaden om ni utviklingstillatelser av 12. juli 2017 fremgår det at Salaks forventet en investering på 544 mill. kr ved bygging av anlegget. I august 2018 sendte Salaks nye budsjetter til Fiskeridirektoratet hvor det fremgår at prosjektet har en investeringsramme på mellom 698 mill. kr og 782 mill. kr. Dette begrunnes med økte vektestimater og nye tall fra leverandør. Salaks AS har 3. oktober 2019 oversendt departementet nye kostnadsestimater. Av de nye estimatene fremgår det at investeringsbehovet beløper seg til 950 mill. kr. Klager anfører at det oppdaterte kostnadsestimatet er basert på tidligere budsjetter, men oppdatert i tråd med tilbud fra leverandører og en økonomisk analyse gjennomført av en ekstern aktør. Anslåtte kostnader forbundet med investeringer i prosjektet har således økt betydelig underveis i søknadsprosessen. All den tid de oppdaterte kostnadsestimatene synes å være godt begrunnet, har departementet lagt de siste estimatene til grunn for beregningene av behovet for økonomisk risikoavlastning.

Hele anlegget består av én enhet, og prosjektet er ikke skalerbart. Salaks har dermed ikke mulighet til å tilpasse investeringskostnadene gjennom en nedskalering ved å for eksempel redusere antall anlegg.

Tildelingen av utviklingstillatelser utgjør en vesentlig rabatt, ettersom tillatelsene kan konverteres til alminnelige tillatelser mot et vederlag på 10 mill. kr per tillatelse dersom prosjektet tilfredsstillende forholdsfastsatte målkriterier. Det er vanskelig å anslå markedsverdien av en alminnelig tillatelse, og dermed rabattens størrelse, ettersom både tildelinger og annenhåndsomsetninger er begrenset.

Fiskeridirektoratet anslår markedsprisen på kommersielle tillatelser til å være om lag 152 mill. kroner. Beregningen baserer seg på auksjon av kapasitetsvekst i juni 2018, hvor gjennomsnittsprisen var om lag 195 000 kroner per tonn. Fiskeridirektoratets anslag samsvarer med det departementet har lagt til grunn i andre saker. Vi viser f.eks. til vedtak 20. november 2018 (Cermaq Norway AS, konsept "iFarm"), hvor det legges til grunn at markedsverdien er minimum 152 millioner kroner for en alminnelig tillatelse på 780 tonn, jf. vedtaket side 11.

Ettersom utviklingstillatelsene kan konverteres til alminnelige tillatelser mot et vederlag på 10 mill. kroner, dersom prosjektet tilfredsstillende forholdsfastsatte målkriteriene, vil verdien på en utviklingstillatelse på 3 510 tonn utgjøre om lag 639 mill. kroner. En tildeling av 9 tillatelser slik som omsøkt vil derimot utgjøre en økonomisk kompensasjon på 1,278 mrd. kr. Med investeringer på 950 mill. kroner utgjør dette en kompensasjon som er vesentlig større enn investeringskostnadene knyttet til prosjektet.

Fiskeridirektoratet vurderer at kostnaden som legges til grunn av Salaks per stk. 500 grams smolt er svært høy, også sammenlignet med det som er lagt til grunn i andre søknader om utviklingstillatelser. Departementet er enig i denne vurderingen. Økningen i produksjonskostnadene vil derfor vektlegges mindre i departementets økonomiske vurdering.

Etter departementets vurdering vil investeringskostnadene isolert sett tale for at det ikke bør tildeles mer enn 3 510 tonn MTB. En helhetlig vurdering av økonomien i prosjektet tilsier imidlertid at det kan tildeles ytterligere biomasse for å oppnå en tilstrekkelig risikoavlastning for at prosjektet skal kunne gjennomføres.

Etter en skjønnsmessig helhetsvurdering av økonomien i prosjektet har departementet kommet til at det kan tildeles inntil 4 680 tonn MTB (6 tillatelser). En slik MTB vil i tillatelsesverdier utgjøre en økonomisk kompensasjon på anslagvis 852 mill. kroner.

Vedtak

Salaks AS sin klage tas delvis til følge. Det gis tilsagn om 4 680 tonn biomasse til prosjektet FjordMAX.

Saken sendes tilbake til Fiskeridirektoratet for videre behandling.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages jfr. forvaltningsloven § 28.

Mulig søksmål om vedtaket er gyldig eller krav om erstatning som følge av vedtaket, må tas ut innen seks måneder fra det tidspunkt vedtaket er mottatt, jf. laksetildelingsforskriften § 28c

Med hilsen

Vidar Landmark
ekspedisjonssjef

Martin Hageselle Bryde
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer